

INSCHRYVINGSPRYS

Voorop betaelbaar van vier tot vier maanden.

Voor de Stad fr. 1-50
Voor den buiten " 1-75
Voor 't vreemde " 2-25
Per maand voor de stad alleen " 0-38

HET WERKVERBOND

BEKENDMAKINGEN

De bekenkmakingen betalen 10 centimen drukregel. Gewoone voorwaarden voor de Notarissen, Ambtenaren, enz.

Prys van een nummer 10 Centimen.

Volksblad voor Handel en Nyverheid, Stielen en Ambachten.

VERSCHYNT EEN MAEL IN DE WEEK: DE ZATERDAG.

Brieven, Bekendmakingen en alle hoegenaemde Artikels ten langsten Donderdag noon, vragtury toe te zenden: in den Estaminet den PRÉ-AUX-CLERCS, by het Groot-Vleeschhuis, 24, te Gent. — Men kan zich Abonneren op bovengemeld adres en op alle Postbureelen.

YZERENWEGEN. — VERTREKUREN.

JULY 1861.

De Konvoijen met een * geteekent, zyn Expresreinen van eerste klas, degene met ** van eerste en tweede klas.

Brussel, langs Mechelen . . . 5-00 8-55**
Brussel, langs Denderleeuw . . 7-00 11-45 2-20 5-00 7-40
Mechelen, Antwerpen . . . 5-00 8-55** 11-45 2-20 5-00 7-40** Mechel.
Lier 5-00 8-55** 11-45 2-20 5-00
Dendermonde 5-00 7-00 8-55** 11-45 2-20 5-00
Aelst 7-00 11-45 2-20 5-00 7-40

Lokeren 5-00 7-00 11-45 5-00
Nin., Geerardshb. Less., Aeth. 7-00 1-25 langs Doornik. 5-00
Brugge, Oostende 6-15 9-15 1-50 4-55* 6-55
Kortryk, Moskr., Doorn., Ryss. 6-00 9-20* 1-25** 4-40
Douai, Atrecht, Amiens, Parys. 6-00 9-20* 1-25** 4-40
Kales 6-00* 9-20* 7-10*
Bergen, Quievrain 7-00 1-25 langs Doornik. 5-00
Manage, Charleroi, Namen . . . 7-00 1-25 langs Doornik. 5-00
Leuven, Thienen, Luik, Verv. 5-00 8-55* 11-45 2-20 5-00 Thien. 7-40**
Landen 5-00 8-55* 11-45 2-20
Keulen, Aken 8-55* 11-45 Aken 7-40*
Gladb., Duss., Cref. Ruhrort . 8-55*

LAND VAN WAES.
Van Gent naer Antwerpen . . . 6-40 9-00** 10-20 2-50** 4-20 8**
Van Antwerpen naer Gent . . . 5-50 8-50** 10-50 2-50** 4-50 7-50**
EELCOO.
Van Gent naer Eelcoo 7-35 10-00 5-35 8 10
Van Eelcoo naer Gent 5-25 8-15 12-30 5-40
AUDENAERDE.
Van Gent naer Audenaerde . . . 9-25 2-25 7-45
Van Audenaerde naer Gent . . . 7-20 12-15 6-00
SAINT GHISLAIN.
Van Sint-Ghislain naer Leuze. 8-50 5-10 7 50
Van Leuze naer Sint-Ghislain. . . 10-10 6-00

STAETKUNDE

DOOR HET GLAS.

Gaen wy naer het europeesch Ciclorama kyken, het kost weinig geld, en men is altyd verzekerd, van nieuwe gezigten, te gemoet te komen, waarop het oog hier met schrik, daer met vermaak, soms met spottlach, zich kan uitrusten. Wy verbeelden ons, de langzame mechanieke ontrolling van dit onmetelyk lynwaed, waarop de Omstandigheden zelve, de duizende en duizende geestryke tooneelen, met levendigheid hebben afgeschilderd. Het is eenen reuzachtigen wagen, met breede wandeling, rondom met zorg toegesloten, en omboord met een oneindig getal vergroot-glazen, by welk middel men naer binnen mag zien. Aen den ingang staet de Tyd, oud en vergrysd, en gewapend door zyne zeissen. Hy legt de verscheidene tafereelen uit, die zich aen het oog der aenschouwers voordoen. De toeloop van de vier werelddelen is oneindig groot. Wy zyn in het jaer 1861.

Komt binnen, komt binnen! Stervelingen! De vertoonning zal gaen aenvang nemen, verhaest u, de tyd is kostelyk! Morgen zyn wy alweer eene eeuw verder en de wonderen veranderen van dag tot dag. Binnen maer, gy betaelt niets, als pachten en lasten, maer geld voor op: — Hier ziet gy:

L'Empereur des Français, NAPOLÉON III, het grootste figuer van den tyd. Slim, arglistig en geveinsd. Kunstmatige verzameling van het lam, den leeuw, de vos en den tyger. Hy danst als hy kwaed is, en schynt te slapen als hy handeld. Hy deed zyn eerste wapenfeiten tot Strasburg en Bologne; voortbrengselen van een onvolmaekte geest. Zyn meesterstuk is 1852, door de staet ingekocht, aen de som van 50 miljoen 's jaers, 11 milliards schuld en 200-duizend volkskincken. Zyne keizerlyke Hoogheid is heden op reis naer Vichy, alwaer hy zich verlustigt met Madame de gravin Walewska te doen dansen met den onderofficier Toquet; madame de la Bedoyère, met de fourier, Susaupain; madame de gravin Littia, met de korporal Collocoche; madame de

gravin Lehon, met Sabratas, en de koningin van Engeland, miss Boue met Piriwie de zouave, van de keizerlyke lyfwacht.

FRANÇOIS-JOSEPH!! keizer van Oostenryk. Jongen uitzinnigen, in eenen Arlaquin gekleed, als zinnebeeld der verscheidenheid van het volk en de staeten, waerover hy zich een godelyk regt toekent. De harmonie zynre regering zyn: kanonnen, obitsen en bajonnetten, en de refrein van zyn liedjen, sints tien jaren, is: « Ik wil. » In proces met de twee derde zynre staeten, hy verspeelt de penningen van zyne getrouwe onderdanen, om tegen Hongarijen, Servie en Croatia, het regt van volkseigendommelykheid te pleiten. Hy is er wel mee!

GARIBALDI!! GIUSEPPE, de Talma van Itaeljen! Vroeger republiekein in Roomen, heden koningsgezinde, en slaef der heersucht van de Piemont. Hy begon met brandstichten. Zyne lauweren zyn Napels en Sicilien, alwaer den historieschryver Alex. Dumas, hem wonderen heeft doen plegen, om eindelyk den burger-oorlog voortbrengen. Zyn verblyf is tot Caprera, een schoon eiland, alwaer die grooten tooneelspeeler doet uitstrooijen dat hy eene goudmyn ontdekt heeft, ten einde er de reizigers aemellokken, en hem wat meer dikwils zynen balkon te hooren roepen: Eene voldoening gelyk al andere.

LA POLOGNE!!! in het doodslaken. Zyne rampen, zyne slaverny, zynen ongelukkigen moed, zyne vaderlandsliefde, en zyne zelfopoffering ter neergedrukt en met den voet getreden; zyne kinderen vermoord, zyne goederen geplunderd, zyne velden verwoest, zyn regt miskent. Het soldaten spel is er meester, de wetten! zyn het zweerd en het stael.

JOHN BULL!!! de Briet. Een kolossal standbeeld, met vyf-en-twintig aengezigten, valsch en tergend, trots en vervelend, volks van buiten, aristokraet van binnen: Met de woorden van vryheid dweepende, in Itaeljen, Hongarijen, Polen, met vuur en stael in de Indien. De Tiran van het Iersche volk. De uithongeraer der mindere staeten, hy schreeuwt en tiert tegen de sla verny

en ondersteund den slaven-handel in de Zuider-Staeten van Amerika. De Queen is Paus, niet te min zy kweek goed.

CIALDINI!!! de bloedhond der Itaeljaensche eenheid. Zynen tocht naer Napels, alwaer hy de orde gaet herstellen. Zyne middelen zyn: door den kopschieten. De korte pyn is, de beste, hy zal het misschien zelve ondervinden.

L'AMERIQUE!!! De Vereenigde-Staeten, jeugdige en schoone vrouw, by de tachtig jaren, beleedigd en verscheurd door hare ondankbare kinderen. De moed en de kracht van Washington en Lafayette, had hun vereenigd, de listen, het bedrog, en de baetzucht der engelsche goevernants, verbreekt hen. Het bloed gaet er stroomen: Geldverspeling, vrael, vernieling en daer op verlamming; de uitkomst: Niets.

L'ESPAGNE!!! De koningin Isabella, schoon wyf, niet fier, maer gevoelig, haer tydverdrijf is: Briefkens van karamellen lezen.

L'EUROPE!!! Een groot poermagazyn, waervan den steutel in de Tuilleries ligt!

Heeren en dames als gy te vrede zyt, zegt het voort aen uwe vrienden! Morgen is het eene buitengewone vertoonning: De oorlog! de revolutie! de algemeene verwarring! daarna de groote fakelstoet! en! de verdwaelde komeet!

Handelstraktaet met Engeland.

La Presse des Flandres, die met deze laetste kiezing, theaterstuks en liederen tegen de kandidaten der onafhankelyke party, met eene ongehoorde mildheid verspreide, dingen die niet verhinderen dat zy de eerste van al den uitslag der stemming goedkeurde, en diensvolgens de gekozene bewierookte, die zy daegs te voren pailjassen en manekyns genoemd had, La Presse des Flandres, hetalstoen eens met zynen oudsten broeder, de Journal de Gand, weet dat dit zoo waerag blad, met eenen volledigen val bedreigd is, en thans heeft zy hare wapenen teeneemal tegen hem omgedraeid. De toeren dat zy verrigt om zich van het erfdeel van dit ongelukkig slagtoffer der openbare denk-

CHARLOTTE GORDAY.

UIT LAMARTINES HISTOIRE DES GIRONDINS.

(5. Vervolg en slot. — Zie N. 25, 26, 27, 28 en 29.)

Charlotte nam eene dwaling en eene daed van onregtvaardigheid met zich naer het schavot.

Eenen priester, door den openbaren aanklager daertoe gemagtigd, verscheen by haer, om volgens gewoonte haer de vertroosting van den godsdienst aen te bieden.

— Bedank hen die de goedheid gehad hebben u te zenden, zeide zy op een vriendelijken toon; ofschoon ik uwen bystand byna niet noodig heb. Het bloed dat ik vergoten heb, en myn eigen, zyn de eenige offers die ik aen den Eeuwige kan brengen.

Toen het verhoor afgeploegen, en de straf des doods over haer uitgesproken was, zond zy om den schilder Hauer, naer wiens kant zy zich gedurende haer proces meermalen gewend had, bedankte hem voor het belang dat hy in haer stelde, en bood aen nog eens voor hem te zitten gedurende de weinige minuten die zy nog te leven had. Hauer nam haer aanbod aen. Gedurende de zitting sprak zy over onverschillige onderwerpen, als ook over hetgeen zy gedaan had, en beroemde zich dat zy Frankryk van zulk een monster als Marat verlost had. Zy verzocht Hauer eene kleine kopy van haer portret te maken, en die aen hare familie te zenden.

Ongeveer ander half uer later werd aen eene kleine deur geklopt, achter Charlotte Corday. Zy werd geopend en de scherpreger trad binnen. Zy keerde zich om, en de schaeer en den rooden mantel ziende, kon zy zich niet van eenige ontroering weerhouden, daer zy uitriep:

— Hoe! zoo spoedig?

Zy herstelde zich evenwel onmiddelyk, en zeide, zich tot Hauer keerende:

— Mynheer, ik weet niet hoe ik u bedanken zal voor al de belangstelling die gy my betoonde, en voor de moeite die gy om my genomen hebt; ik kan u niets aanbieden dan dit: Neem het tot een aendenken aen my.

Dit zeggende, nam zy de schaeer uit de hand des scherpregers, sneed een groote lok van haer haar, dat uit hare muts viel, en gaf die aen Hauer. De gendarmen en zelf de scherpreger schenen door dit tooneel geroerd.

Nu bond de scherpreger haer de handen en deed haer het noodlottige gewaed om.

— Dit, zegde zy met eenen glimlach, is de toilet des doods, door vry ruwe handen in orde gebragt; maer het voert tot de onsterfelykheid.

Zy raapte haer lang haar op, beschouwde het nog eens, en gaf het aen Mevr. Richard. Juist toen zy de kar beklom om naer de plaats der straf-oefening te gaen, ontstond er een felle storm en barste over Parys los Weerlicht en regen dreven de ontzaggelyke menigte uiteen, die de bruggen, straten en pleinen vervulde, waer langs de optogt moest heengaan. Benden van woedende vrouwen vervoelde haer met heuve vervloekingen, maer, ongevoelig voor die beledigingen, zag zy met een oog vol medelyden kalm op het volk neder.

De lucht helderde weder op. Hare kleederen, van den regen doortrokken, toonde meer nauwkeurig den bevalligen vorm van haer ligchaem, als dat eener uit haer bad opstygende vrouw. Hare op haren rug gebondene handen dwongen haer het hoofd regt te houden; deze spanning haer spieren gaf haer de houding van een bekoorlyk beeld. De ondergaende zon scheen haer gelaet met een gloriekrans te omschynen. De kleur haer wangen verhoed door den weerschyn des rooden mantels, deelde een schitterenden gloed aen haer gelaet mede. Robespierre, Danton en Camille Desmoulins hadden zich op den weg geplaatst dien zy langs moest komen. Allen, die een voorgevoel in zich bespeurden, dat ook hen de moord wachtte waren begeerig op hare gelaetstrekken de uitdrukking dier dweepzucht te bestuderen, die morgen misschien hun leven bedreigde. Zy scheen van tyd tot tyd onder de verzamelde duizenden, een blik van verstandhouding te zoeken. Adam Luix wachtte de kar op aen den ingang der straat St. Honoré, getrouw volghy de raderen tot aen den voet van het schavot.

— Hy grifte in zyn hert, zeide hy naderhand, hare engelachtige zachtmoedigheid. Te midden van het barbaarsch gebrul der menigte, verkondigde de zachte uitdrukking haer schoone oogen, hare teedere en toch onverschrokken ziel, — die bekoorlyke oogen, die een rots zouden vermurwd hebben!... Dat de plaats, waer zy ter dood werd gebragt, een gewyde grond zy, en dat daer een standbeeld opgerigt worde met dit opschrift: « Grooten dan Brutus! » voor haer te sterven, en als zy, geslagen te worden door de hand des beuls, ter dood geleid, de scherpte van het zelfde mes te voelen, dat het engelachtig hoofd van Charlotte afsneed, en met haer vereenigd te zyn in den heldenmoed, vryheid, liefde en dood, is voortaan myn eenig gebed. Ik zal nimmer hare verhevene deugd bereiken; maer is het niet billyk dat het aengebeden voorwerp steeds verheven zyn dan den aanbieder!

Zulk eene hartstogtelyke en onstoffelyke liefde, ingeboezemd door den laetsten blik van het slagtoffer, haer stap voor stap vergezellende, tot aen het schavot, en zonder dat zy het wist, was bereid haer te volgen, ten einde door haer voorbeeld, de eeuwige vereeniging beider zielen te verdienen. De kar hield eindelyk stil. Charlotte verbleekte op het gezigt van het werke tuig des doods, maer spoedig hare natuerlyke kleur verkrygende, beklom zy de glibberige trappen van het schavot, met zoo vasten en lichten tred als hare handboeien en de druipende mantel vergunden. Toen de scherpreger, om haren hals te ontblooten, den doek die haren boezem bedekte, verschoof, veroorzaakte hare beleedigde zedigheid haer meer smert dan haer naderende dood; maer haer kalme bemeemende, en als met vreugd de eeuwigheid ingaende, plaetste zy zelf haren hals onder de byl. Haer hoofd vloog af en stoot terug. Een van de beulsknechten nam het hoofd in zyne eene hand en sloeg haer gelaet met de andere, dus laeghartig de goedkeuring des volks vleijende! Men zegt, dat Charlottes wangen by die beleediging gebloosd hebben, als of gevoel van weerde en zedigheid eenen ogenblik het gevoel des aenzyns overleefden. De intoorn ontstokene menigte nam die hulde niet aen. Eene rilling van afschuw doorliep de menigte, en eischte wrack voor de onwaardige daed.

Dus was het einde van Marat, dus het leven en de dood van Charl. Corday. De schuldige zelfopoffering van Charlotte Corday is eene van die daden die men zou betwyfelen, of men ze moet bewonderen of verafschuwen, zoo de zedelykheid ze niet afkeurde. Wat ons betreft, indien wy voor die verhevene bevryder van haer land, en die roemryke moordenares der dwingelandy eenen naem moesten zoeken, die te gelyktyd, de geestdrift onzes gevoels voor haer en de gestrengheid onzer oordeels over hare daed moest bevatten, dan zouden wy een woord scheppen, het welk de beide uitersten van bewondering en afschuw in de menschelyke taal vereenigde, en wy zouden haer noemen « de Engel van de moord. »

Weinige dagen na hare doodstraf, gaf Adam Luix eene lofrede op Charlotte Corday uit, en deelde in haren aanslag ten einde haer martelingschap deelachtig te worden. Wegens deze vermetele uitdaging gevangen genomen zynde, werd hy naer de abtzy gevoerd.

— Zoo zal ik voor haer sterven! riep hy uit, toen hy den drempel der gevangenis betrad.

En zoo stierf hy, kort daarna, op het schavot, door het bloed van Charlotte geheiligd, begroetende als het altaer van liefde en vryheid.

Toen Verginaud in zyne gevangenis de misdaad, veroordeeling en den dood van Charlotte vernam, riep hy uit?

— Zy doodt ons, maer zy leert ons hoe te sterven!

wyze te verrijken, mag men van een slim taktiek noemen. Alle dagen komt zy lering op de bres, om hem eenige kneuzingen toe te brengen, en naer men zegt, zou zy er alreede in gelukt zyn, eenen grooten finantieman langs haren kant te krygen, om den veldtocht, die in den grond eene komedie is, voort te zetten. Over eenige dagen zei, dit journal, van zynen konfrater in een aengenaem artikelken « *Le Journal de Gand*, qui autrefois traitait ses confrères du haut de sa grandeur, s'incline aujourd'hui devant leur mépris. Il se tait et son silence est sa condamnation. On ne va pas loin quand on n'a pour soi que le mensonge, la duperie et la duplicité. » — In 't vlaemsch: « ...Men loopt niet ver als men niets anders voor zich heeft als, de « *LOGEN*, » het *BEDROG* en de slechte *TROUW*. » Logenaer, bedrieger en man zonder woord of eer: Zie daer het vonnis van de *Presse des Flandres*, over het orgaan der kotterie gepatronneerd door het Stadhuis; dit alles uit hoofde der ka-toen-kwestie. »

En waerachtig men mag zeggen, dat nooit een blad, meer schaemteloos, en meer oneerlyk heeft gehandeld, als het *Journal de Gand*, in de kwestie van het aenstaende handels-traktaat met Engeland.

L'Etoile Belge, die over de bestaende onderhandelinge-n, tusschen België en Engeland, aengaende het trak-taet met Vrankryk, goed onderrigt scheen, zei: « Dat een dergelyk handelstraktaat met Engeland, op het punt was van gesloten te worden, » en het *Journal de Gand*, het *BEDROG* en de *LOGEN*, steeds als een kiesmiddel gebruikende, weerlei het gezegde van dit dagblad, als eene uitvinding gemaakt voor het oogenblik. De nyverheid niettemin, liet zich aen de weerlegging van het *Journal de Gand*, niet vastnemen, maer toen dien grooten factotum met zyn hooge pollevien, ief, dat men overeengekomen is van minister Vanderstiche-len te noemen, voor Gent en voor het land op zyn woord kwam verzerken, dat er hoegenaemd geene kwestie was van een handelsverdrag met Engeland, op den voet van het verdrag met Vrankryk, geloofden de nyveraers die momie, en den toer was gespeeld: Het *Journal de Gand* lachte lyk eenen borzensnyder die een, goeden trok verrigt had en zyne hooggeplaatste patroonen van het Stadhuis, deelden vol op in de vreugden: « Wat gaf het hun, het was misschien de laatste schreeuw. »

Heden ligt dit lafhartig bedrog bloot, en men ziet dat Stadhuisheeren en Minister, met opgezette zin, voor Gent en voor geheel het land gelogen hebben. Niet alleen was het gezegde van het brussels dagblad juist, maer heden zien wy dat dit verdrag eerlang tot stand moet komen, en thans zegt het *Journal de Gand*, als sprak hy tegen een hoop met gekken, dat hy de nyveraers aenraedt, zich naer de onstandigheden te schikken en hunne party van het kwaed te nemen? Kan men de huichelary verder dryven? De ver-zekering van overal dupen te vinden, doet onze regeerders veel buitenspoorigheden begaen.

De geruststellende logen van minister Vander Stichele en het *salinbanke* van het orgaan, der kotterie, heeft dus aen de nyverheid eenen schoonen tyd in werkloosheid doen verliezen, 't zy: om tegen het ontworpen verdrag maetregelen te nemen, ter verdediging der algemeene nyverheids-belangen, of zich in der mate te schikken, om den slag min gevoelig te maken. Maer, de koorde heeft door dit middel eenige stemmen behouden, wat loopen zy achter het overige.

Wy mogen ons dan gereedmaken om het traktaat met Engeland, in de zelfde voorwaarde van dit met Vrankryk, een goed onthaet te doen. Want Engeland zal het willen, en wat zijn die klibbermannen Rogier, Frère en konsorten, wat is Leopold, wat zyn de kamers, wat is België, als John Bull gesproken heeft? ... Ah! dat is schoon! Wy zyn ry!

Zal dit verdrag voor de toekomst een goed of een kwaed stichten? De Tyd laten antwoorden is het best wat hier in te doen is.

Iet, dat wy, het goevernement, niet kunnen tegenspreken, is den plicht van in te zien of de groote bescherming uitsluitelyk voor een enkele nyverheid, niet over het algemeen een kwaed is wegens de massen.

Naest de verhevene pryzen der levensmiddelen en de geringheid van den dagloon, is het eene noodwendigheid geworden, van door een overtollig beschermings stelsel, de duerte der kleedings stukken niet voor en tegen al staende te houden. Als wy een broek, eenen kiel, een hemde, een groote pryzen moeten inkoop, verminderd natuerlyk onzen dagloon in evenredigheid van de hoogte diër pryzen, en wanneer de konkurrentie, die pryzen merkelyk kan doen verlagen, vermeerderd onzen dagloon in de zelfde evenredigheid van de hoeveelheid diër vermindering. De duerte der voorwerpen veroorzaekt door de bescherming is de zaak van eenige exploitants; de goedkoop is die van het algemeen. Doch is het van den eenen dag tot den anderen dat een dusdanig handels-traktaat, kan gesloten en uitgevoerd worden even gelyk dit gebeurd is met het handels-verdrag van Vrankryk? De ministers moeten weinig met den nyverheids toestand gekend zyn, om dit, voor wat Engeland betreft, te ondernemen.

Wy hebben gezegd van vroeger, dat eenige etablissemen-ten in staet zyn, om den slag door dit traktaat voortge-bragt weinig te gevoelen, maer een groot deel, het grootste deel, omgewonden in den mantel der bescherming, hebben er zich te wel in bevonden, om er zich uit te wentelen en om tegen het onverwachte van eene dergelyke mededinging, als die van Engeland, zich in staet gesteld te hebben.

Indien wy slechts een oogslag wilde werpen op de « *main-d'œuvre* » van het eene gesticht tot het andere wy zouden versteld staen van het groot verschil dat er zich in op doet, zonder dat dit verschil den werkmans iet by brenge. Dit verschil is by eenige van 6 a 7 centiemmen voor een en de zelfde nummer van garen. Voor wat het grof garen betreft, dit verschil is even groot.

Voor dezen, wordt de mededinging onmogelyk en gevolgentlyk moet het traktaat hen eenen gevoeligen slag toe-brengen, waer aen zy slecht zullen weërstaen, indien het hen plotselings op het lyt valt. België is in staet om de mede-dinging op zyne merkten tegen Engeland gestand te doen, en zelfs op andere merkten te komen, maer wil dat zeggen dat, van den eenen dag tot den anderen, een handels-trak-

taekt met Engeland, sluiten op den voet lyk dit met Vrankryk, eene voordeelige zaak is? België, is in staet mede te dingen, wanneer het de middelen gebruiken wil waer van het beschikt. De nyveraers bezitten kapitalen, de armen en de liefde tot het werk ontbreken er niet. Willen de ny-veraers zich toeleggen om van die middelen gebruik te maken; willen zy gelyk Engeland en Vrankryk, een goed produkt in den handel leveren. Algauw zal men gewaar worden, dat de kinderen van John Bull, geene meerdere duivels zyn al wy.

Wanneer de nyverheid in eenen onvoldoende toestand is uit hoofde dat zy stationaer is gebleven, en dat by gevolg de eigenaers der werktuigen zich in de onmogelykheid bevin-den van te konkurreren met andere volken, wilt dit zeggen dat België niet in staet is om de mededinging te beproeven? Neen, een land kan in konkurrentie treden, tegen een ander land, wanneer het de elementen bezit die er toe noodig zyn, even gelyk eenen persoon tegen eenen anderen persoon. Maer het moet die elementen gebruiken, dat is al. Wy kunnen werken zoo wel als wie het zyn moge; het geld, de armen, den wil, niets ontbreekt ons en wy zeggen dat de nyveraers niet kunnen konkurreren, om dat zy op het oogenblik niet in staet zyn, al het nut uit den toestand te trekken waerin wy geplaatst zyn. Dat is eenen onzin.

Maer is het daerom gezeid dat het goevernement zoo maer trakaten te sluiten heeft, zonder den huidige toestand der nyverheids-huizen in acht te nemen? Zeker niet. Indien het algemeen belang vereischt, dat de nyverheid, ontdaen worde van de bescherming, die haren gang belemmert, het is aen het goevernement niet van er zonder omzien door en door te kappen. Bezit België, de middelen, om aen andere nyverheidsvolken het hoofd te bieden, er moet tyd zyn om die middelen te bewerkstelligen en ze vruchtbaar te maken. Het goevernement als vader van familie, kan dus geen kontrakt sluiten van eene onmiddelyke uitvoering. Er moeten ten minsten dry jaren tyds tusschen het sluiten van het verdrag en de uitvoering loopen, zonder deze omzigtigheid, moet men de middelen waer van 't land beschikt te kort doen. Eene onmiddelyke uitvoering, moet eene verlamming veroorzaken, by gevolg de armen moeten zich op een andere broodwinning toeleggen: dus vermin-deren, en wanneer het verdrag onmiddelyk uitgevoerd met 3 a 4 jaren slechts zou moeten zyne vrucht dragen, zal men vol op aen dit gebrek van werklieden in het vak te lyden hebben. Wanneer de nyverheid dry jaren voor zich zou heb-ben, er zouden zich nieuwe berekeningen op doen, maet-schappyn zouden kunnen tot stand komen, en ongevoelig-lyk om zoo te zeggen, zouden wy ons in staet gevoelen om aen alle omstandigheden het hoofd te bieden.

Anders handelen, is misschien ministeriel! 't kan zyn, maer voorzeker verderfelyk.

Het gemak by de afschaffing der Oktrooijen

Wanneer dat al de administratieve trakkasserien haters, aen de afschaffing der oktrooijen, hebben toegejuigd, voor-al om dat den penning door dit stelsel op den arbeid geligt in de groote en verhevene eeuw, die wy beleven eene monstrositeit was. Maer deden wy wel, lawyt makers die wy zyn, zien wy eens rond, is er wel iet door die voorbeeldelooze her-vorming van den halven God Frère, voortgebracht? Is het brood, het vleesch, boter yeren en al wat de noodwendig-heden daer stellen der groote massen volks, beter koop geworden? En moesten wy al die toonen van vreugden doen hooren? Frère eenen boulevard maken (om de zwaerly-ghheid te zien dekoreren, zeggen wy het tusschen paren-thesis) moesten wy de poorten zien afbreken op het air van: *Qui aurait cru*, om altyd meer om meer te betalen? Zie daer ten minsten de teekenen van een groot volk! Een man is slim genoeg om de gewoonten en gebruiken, sints hon-derde jaren aen het inzamelen van onze penningen toege-daen, te veranderen, en by de verandering van die ge-woonte, by het invoeren van die nieuwe moden, nog de middelen te vinden van ons meer te doen betalen als naer gewoonte, en zie België, heeft geene keel genoeg om dien man hoog te vieren, *Vivat Frère!* die langs eenen anderen kant in onzen zak gaet en er de kluiten en het wit geld uit haelt met eenen: « Mynheer de hertog, sprak eene » lakei, tegen Richelieu, met de solde welke gy my betaelt » kan ik niet voort. Ik ben een eerlyke schelman, en ik wil » niet doen gelyk al andere, om myne daghuur te vermeer- » deren. — Zoo antwoordde de marschalk, en wat doen de » anderen? — Zyne Exellentie, keerde de lakei hem we- » der, zy bestelen u. — Welnu zei Richelieu, doet gelyk zy » steelt ook, ik geef geene duit meer. » Het volk is in den zelfden toestand. Indien Frère, gezegd had: Gy zult iet of zoo meer betalen, wel ja, wy zouden hem eene kazak ge-maekt hebben. Hoe zouden wy gezegd hebben, alweer? Die kerel kent niet anders als betalen! En als het in onzen kop kwam van te zeggen: Neen wy betalen geen duit meer, Frère zou ons antwoorden gelyk de lakei: « Dan moet ik wel doen gelyk al anderen. » — En wy toen: « Wat doen die anderen? » — En Frère toen: « Zy bestelen u! » — En wy toen alweer: « Doet gelyk zy, steelt ook. » — 't Is dat wy beschaefd zyn!

De oktrooijen hebben toch altyd dit gemak voortgebracht dat wy geene poorte meer hebben; eene groote moeiljy-keid uit den weg. Inderdaed ik weet niet waarom dat de menschen in hunne bewegingen zoo lang zyn verhinderd geworden. Dank aen Frère, nu gaen wy in en uit zonder omzien, niet alleen wy, als levende vleesch, daer ook al het eene en het andere op te zeggen valt, maer het doode vleesch, zelfs met stukken en brokken, met geur of zonder geur: de vryheid, is niet verpligt eenen neus te hebben! Dat komt en keert, dat het maer zoo zyn kan: Men zegt dat de dassen de kadavers ontgraven! ik wed dat zy geen ok-trooi te passen hebben? zoodan wy die geen dassen zyn, hein? 't is van eigen. Enfin er is niets van te zeggen, 't is een zeer gemakkeljyke ding. Geene poorten meer, welk een gedacht? En al de zede die er in ligt? het is zeker dat de menschen sterk verbeterd zyn, dat spreekt. Onze voorzaten hadden zoo veel rasphuizen niet, geen leger van agenten van politie, geheime verklikkers, nachtwakers en kontren-

tendragers, maer zy hadden poorten, 't geen al het zelfde is, het gemak uitgezonderd: Dus dat het gemak den voortgang is. Wy hebben dan nog de poorten van onze woon-ningen, de deuren der slaepkamers van onze vrouwen en dochters. Wie weet waer de beschaving zich zal stil hou-den! Eens aen het gemak gewoon, gy zult zien? legt een hond in uw bed, en eens hy eraengewoon is, neem dan maer een stok om hem eruit te jagen, 't gaet gelyk iet. Na al, wat hebben wy nog voor onze vrouwen en dochters te vreezen? weldra niet meer ook voor hetgeen wy bezitten, de politie zal er zich mede belasten, dus geen belet van poorten of deuren, het gemak vooral. Ha! 't is dat wy nog niet ten einden zyn met die mannen. Zy zullen er ons nog andere wys maken. Maer wy moeten vooral eerst onzen lofzang uitzingen en geheel de ministeriele klik verhemelen, de goeverneurs verhemelen, de burgemeesters verhemelen, schepenen, raedsheeren, mordieu! wat hebben wy nog werk op onzen winkel!

WERKLIEDEN VAN ALLE VAKKEN.

De gezigteinder is zwanger van gevaer voor u allen! Het onweder grolt in de verte en de toekomst, voor de wer-kende standen, vertoont zich heilloos en bedreigend! Ziet gy dat niet of wilt gy dat zien? Er zyn stormen in de lucht!

Sints twee jaren, dat de sabel over gansch den bodem van Europa, het woord voert, dat de schreeuwen van oor-logen, de schrik in alle koophandel betrekkingen, en nyverheids verrigtingen, heeft te weeg gebracht, is het werk verslapt, en indien gy uwen loon hebt behouden, gy moet het dankwyten, aen de vastheid der Werkmans-Vereeniging, aen de goede overeenkomst, en aen de kennis welke gy begint te krygen van uw natuerlyke regt « om te leven door het werk. »

De toestand alreede zeer erg, bedreigd de werkende standen, van een nog grooter gevaer. Indien gelyk men zegt, het ministerie een handelstraktaat sluit met Engeland, en dat dit handelstraktaat onmiddelyk in uitvoering gebracht worde, kan er voor u allen, nyverheids-werklieden, een onmiddelyk kwaed uit voortspruiten, namelijk: de alge-meene vermindering van den loon, voor alle vakken.

Nogtans gy schynt er u weinig om te bekommeren! Zyt gy in eenen diepen slaep gedompeld, om slechts met dit ongeluk aen uwe zyde wakker te worden? Of lacht den hedendaegschen toestand u zoodanig tegen, op dat gy het oog moogt sluiten en gerust op morgen wachten?

Neen, alles is duer; de mondbehoefte zyn niet koopelyk, de kleederen zyn duer, huishuur en brandstoffen, men verkrygt niets dan aen groote pryzen, en uwen loon? welk is uwen loon, om die duerte te evenredigen? Spinders, Wevers, Mekaniekmakers, Metsers, Timmerlieden, Huis-schilders en meer anderen, is uwen loon voldoende tot de stipte noodwendigheden van het huisgezin? Kunt gy er slechts mee toegeraken, de werkstaking, de ziekten en meer andere gevallen er van afgelaten? En wanneer men u zal zeggen dat die loon, alreede ontoereikend, nog zal moeten verminderen, hoe zeer zal uwen toestand voergeren? Is het mogelyk, u dat in den kop te krygen.

Nogtans deze ramp staet u voor de deur, en op dit oog-enblik meer dan ooit, zoudt gy moeten begrypen, dat, de ver-eeniging alleen de magt bezit, om het kwaed, zoo niet teenemaal, toch voor een groot deel, te verbidden. Nu, of nooit is het, voor allen vader van familie, voor al wat werkmans is, eenen plicht van zich te verlichten, op dat zy de oogen voor den afgrond zouden openen, en tot het begrip komen dat de eendragt de eenige reddings plank is van het werk, by gevolg van het volk!

En dat men niet zegge gelyk sommige dwaze: Wy zul-len er niet by lyden, het zyn « wevers of spinders; de fabriek-werkers in het algemeen, » dit is eene misgreep, waervan zy later slecht zullen 't huis komen. Er is maer eene wer-kende klas; een enkel en groot lichaam! de verschillige nyverheids-werklieden, stielen en ambachten zyn niets an-ders als lidmaten van dit groot lichaam, en als een dier le-den is aengerand, regtstreeksch of niet regtstreeksch, geheel het lichaam moet er zich aen gevoelen, aen lyden. Zy dan die uit ligtzinnigheid, en overstand gelooven dat de Maetschappyn tegenover elkander geene pligten van een-dragt, van vriendschap en onderlingen bystand te vol-brengen hebben, en die desvolgens aen de toenadering der verschillige werkersvakken eenen hinderpaal stellen zullen, om de rampen en ellende die zy te weeg gebracht hebben, eene groote verantwoordelykheid te dragen heb-ben. Het gedacht en het feit der Werkers-Associatie kan niet meer verloren gaen; het is eene noodwendigheid by den algemeenen voortgang geworden, en van heden af be-hooren zy tot de geschiedenis. De verantwoordelykheid dan, der genen, die dit gedacht, dit feit zoeken te dwars-boomen zal in de toekomst den stempel er van op hun voorhoofd slagen: Zy zullen vervloekt worden!

« Een dag, de timmermans-bazen van Parys, spanden te samen en poogden den loon van 50 centimen te vermin-deren; de timmerlieden weigerde en lieten het werk staen. Vyf duizend menschen liepen de straat op, en de bazen verstonden zich om het vol te houden, vast geloovende dat een zoo groot getal werklieden, al gauw den kop in den schoot zouden gelegd hebben: — De vyanduthongeren, zeiden zy, is den eenigen middel om er zich van meester te maken. — Doch wat gebeurde er dan? De alarmkreet werd gegeven, men riep aen al de Maetschappye om hulp, en van het uiteinde des franschen bodems, stroomde de hulp-middelen tot Parys. Overal ging de hand in den zak om de timmerlieden van Parys te verhelpen, al de beurzen der compagnonagien werden uitgeput, en zes maanden lang hiel-den de werklieden het vol tegen de meesters, die eindelyk verpligt waren, het hoofd neerteleggen en den overeenge-komen loon te betalen. Zy begrepen dus de onderlinge pligten en de geschiedenis der Associatie heeft er hun re-kening van gehouden. Welnu, willen wy de vryheid van den werker begrypen, wy moeten weten, de zelfde pligten te vervullen, en lyden wy langs den kant der geldelyke mid-delen, zyn zy niet toereikend, dat wy ten minsten niet te kort blyven aen eendragt en vriendschap die ons vaandel en onzen schild moet wezen.

Zy die dit niet begrypen, miskennen den nationalen arbeid, by gevolg, miskennen onze nationaliteit. Zonder nationaliteit in het volk, geen welvaart, want zy is de negentheid tot elkander en die elkaer negen zyn verhelpen zich. Dit enkel woord is: Maetschappy!

Laten wy dan nieuwen moed scheppen, om den slag die de werker in het algemeen kan treffen, te verzachten. Wy zien het gevaer aenkomen, scharen wy ons te samen, en willen wy na dertien uren arbeid, eene brok vuer in den haerd en eene soep op tafel vinden, maken wy gebruik van al de wapenen die de grondwet ons toelaet om het monster te bestryden dat men: de ELLENDE noemt!

De Loon, zit in de Broek.

Is de meester vry van den prys van het werk te regelen, de werkmán is vry van den prys te aenvaerden; dat lydt geene weêrleggingen. Doch eens het aanbod van den meester aenvaard, de werkmán is gehouden van er zich gestreng aen te gedragen tot het einde toe; de meester van zynen kant eens de overeenkomst gesloten, om treflyk te handelen, is alwêr verplicht de voorwaerden te eerbiedigen; dat lydt nogmaels geene weêrlegging.

Er zyn veel nyverheids-hoofden die deze soort van wellevendheid begrypen, — veel eer eenen wettelyken pligt zou ik zeggen, doch zyn wy zoo moeiljk niet. — Nogtans zyn er veel, die het volbrengen van hunne overeenkomst wegens den werkmán, niet met het zelfde oog aenzien; maer hoe er zy over denken mogen, wy kunnen niet nalaten van te zeggen, dat zulk eene handelwyze hoogst onregteverdig is.

De heer Vanden Broeken, het is waer, laet zich weinig gelegen, aen zulke beoordeeling, sterk door zyn geweten, hy kykt er over. Eene onregteverdigheid waervan eenig geld komt, ligt niet hard op de maeg en het gedacht van eenige centen in te kassen is tot het geweten, gelyk het geweten tot de beurs: *Nul*.

De heer V. D. B. heeft met zyne werklieden eenen tarief vastgesteld, de werklieden moesten er zich aen gedragen en M. V. D. B. ook. Maer M. V. D. B. is zoo simpel niet, eene overeenkomst is maer goed voor zoo veel en zoo lang zy profytig is. Dus M. V. D. B. de overeenkomst niet meer profytig vindende, neemt den tarief weg zonder spreken of zeggen en hy maekt eenen anderen: 15 centimen min op 3/4 watertwist; 50 centimen min voor een scheut ligter op 6/4; 25 centimen min op de 3/4 gekruist goed en 10 of 20 cent. dat hy meer betaelde voor smal goed op breede getouwen geweven, ras afgekapt. Wat zegt gy er van? De werklieden kyken en zeggen: «Maer mag dat zoo al te mael zyn? M. Vanden Broeken, zou al zoo wel doen van ons de centen opde wandeling uit onzen zak te nemen. Wy zien daer hoegenaed niet verschil in.» — Maer gy klapt slecht wevers, gy zyt niet verplicht van er voor te werken. — Ja 't is waer! fr. 2-60 voor een kilotjen boter! 55 centiemen voor een kilotjen polka-brood, en 50 à 40 centiemen voor 5 kilos pataten!

M. Van Ceulenbroek, aen wie de werklieden onlangs een *bouquet* vereerd hebben, omdat hy zoo goed geweest was, van tot den algemeenen welvaart 12 getouwken te doen draeijen, zou aen M. V. D. B. nog wel het been stellen.

M. Van Ceulenbroek betaeld in overeenkomst met den werker op zynen Witten-Rips, op zynen zwarten Klips en op zynen Molton, voor elk fr. 5.25.

De werklieden konden aen 12 francs geraken.

M. Van Ceulenbroek heeft maer den tartel veranderd, zoowel dat zynen Molton, zynen zwarten Klips en zyn Witten-Rips; den eersten fr. 2.75, den tweede fr. 2.50 en den derde fr. 2.75 betaelt.

De werkmán zal nog aen *tien frank* geraken.

Van Ceulenbroek en Vanden Broek, gy ziet het wel: *De loon zit in de broek.*

Men leest in den *Economiste*:

«Wy beleven op dezen oogenblik eene aerdige tegenstrydigheid: Terwyl men de werk uren vernindert in verscheidene nyverheden, zoo als de glas-blazeryen, de spinnyen, weveryen, de koolmynen, enz., en dat er gebrek is by de familien, die van deze gestichten afhangen, ontbreken er armen aen de groote ondernemingen van bouw- en veldwerken. Eindelyk, iets wat wonderbaer zal schynen, men heeft soldaten te kort voor den dagelykschen dienst.

» De verkoop der zomerstoffen heeft opgehouden, en men is niet voldaan over het afgeloopen seizoen van 1861; er is een aanzienlyken voorraad in de magazynen. Hindernis overal; zy komt van den verbruiker, tast den winkelier aen, die verontrust is wegens de dagen, waarmede het zomersaizoen werd geopend, en eindelyk bereikt zy den koophandelaer en den nyveraer. Hoe groot deze hindernissen ook zyn, hebben zy nogtans het karakter eener krisis niet genomen.

» Hetgeen de fabrieken in hoop doet leven, is de overtuiging, dat de vrede niet zal gestoord worden, en dat de oogst goed zal wezen.

» De bouwerken worden overal voortgezet, de huerwaerden verhoogden nogtans gestadig. Er ontbreken metsers, schryvers. De gebakken steenen kosten 15 fr. de duizend ter plaetse genomen. Het dagloon der veld-werklieden zal zonder twyfel verhoogden, want de pachters hebben moeite zich de noodige armen aen te schaffen.

De dagbladen hebben gemeld dat de betigten van samenspanning en opstand, waer onze stad in de maend april het schouwspel van geweest is, naer de korrekcionnelle regtbank zyn verzonden.

Men heeft al dikwyls uitgevaren tegen de preventieve gevangzitting. De ongelukkige zaak, die nog hare oplossing wacht, levert ons nieuwe wapens daer tegen.

Sedert drie maenden zyn eene menigte werkers-familien van hun hoofd en steun beroofd, gedompeld misschien in diepe ellende. Welke redenen bestaen er om dien reeds zoo langen uitstel van 't regtsgeding te verlengen? Ieder onbevooroordeeld man moet dezelve ten strengste afkeuren.

De turksche Beschaving.

De groote Turk, die zynen broeder op den troon heeft opgevolgd, schynt een man te zyn die men weinig over een kan krygen met den staet van zaken welke sints ettelijke jaren aen de europeesche Staten eenen graed van beschaving heeft gegeven, te veel om te melden. Heeft dit kind van Mahomet zich in het hoofd niet gesteken, dat de weldaden ons door onze verlossers, op den hals geworpen, wat al te veel kluiten kosten, en dat er misschien wel eenen anderen weg zou kunnen gevonden worden om zyne bemindende onderdanen te beschaven, zonder dat hy hunne zaken uitschudt. 't is dat de Turken nog al het zoet niet kennen van een constitutioneel goevernement! 't geen wil zeggen in eene meergrovere taal: *un gouverne ment à bon marché*, of een goevernementalwaer de ministers met gelaptekazakken en teenbeetjens op hunneschoenen loopen. Nu wy hebben wel te zeggen de Grooten Turk, vaegt er zyn broek aen hy wilt er niet van weten. Hy gaet eens beginnen zegt hy, met te zien of het mogelyk zou wezen van te regeren zonder de kontribubelen te stroopen, het is maer om te weten, wat den uitslag er gaet van wezen. Hy wil zyne onderdanen doen verstaen dat zy niet ryp zyn voor onze beschaving; maer zal hy er toe komen? Dat is de kwestie! want er is al zeer weinig met de menschen uittesteken als, zy niet betalen mogen. Niettemin de Groote Turk schynt beraden van den Staet niet te willen op flesschen trekken, en als hy daer over met de keizer der fransche en al de andere gekroonde eerlyke lieden, het eens kan komen, dan moeten wy van dien kant van Europa eene beschaving verwachten, om meê te lachen! Waerachtig! eene goedkoope beschaving! zyn er dan geen zothuizen in Turkye? 't zal het beschavingsken zyne ik zie het van hier.

Een land, bestuert door treflyke menschen, bedenkt dat? Eenen keizer die zyn lepels en forketten doet verkoopen, om den staet te helpen; zyne paerden en rytuigen, in kleine munt doet verkeeren! die zyne wyven, niet gelyk de gekroonde in Europa, kamer langs hier en langs daer, maer wegzendt; die b eweert het regt te hebben, met zyne penningen alleen, voor zyne moeder te zorgen, zonder tuschenkomst van het leudjen genomen by de schoenmakers, kleermakers, vleeschhouwers en kruideniers! Ik vraag het u, O! groote diplomaten! waer gaet dat, naer toe met zulk een goevernement? Er zal nog niet weinig te lachen zyn, wacht maer, ik wil dat zien. Eene beschaving, waer de beambten zelve; ministers en andere grooten mutsen, aen het land komen zeggen: «Gy wilt my te duer betalen, neem den hel 't terug; de lasten en pachten zyn alreeds groot genoeg; brand uwen kafé en kweekt uwe kinderen, 't is al wel, zonder dat wy u daerby het vel afdoen.» Ha! ha! ha! Ik vette my daer in. Waerlyk! om op dien voet een land te beschaven, als men in Midden-Europa, alles gereed heeft om het na te apen, dat is zich met opgezeten zin willen verbeteren, en waeraen gaet het gelyken? By ons, beschafde lieden, altyd met den neus in den voortuitgang, *à la bonheur*! wy hebben ten minsten mannen, die den toestand begrypen en weten hoe dat wy moeten behandeld worden. Wy betalen hen millioenen op millioenen, om ons het vel van den rug te rossen, onze velden te vernietigen, de eigendom te plunteren, de steden te verbranden en te dansen op het muzyk der gegroefde kanonnen. Ten minsten onze keizers en koningen leven breed, zy hebben de groote mar-chalken van het paleis, de groote marschalken van het hof, ministers, intendentes, groote paerdenryders, chambellans, ceremoniemeesters, hertogen, graven en gravinnen die in de schatkist putten, jokeijen en jagthonden, en... *Nini!* en *Loulou!* Dat ziet men van ver! Dat zyn teekens van eene beschaving die effekt maekt. Wat zouden wy zyn zonder eene bureaucratie die het land opeet, representanten die zich laten uitkopen, ministers die op de aerms spekuleren, wyven die hunne mans placceren? wat zouden wy zyn, zonder het gunstelingschap, zonder het neefschap? zonder dweepers en tirannen, zonder liberalen of katholyke, zoo onmisbaer voor eene goede beschaving? Wat zouden wy zyn zonder eene burgery in de zyde gekleed, zonder vaderen die hunne dochters verkoopen, zonder smaujeryen in den handel? Zonder gazetten opgesteld door escros, en olie-koppen, die liegen en bedriegen? Wat zoude het zyn? Eene echte mageré civilisatie, allez! zonder beweging, zonder leven, goed voor de turken, maer voor ons? Wy mannen die met groote schreden, naer de verfyning van het menschedom gaen, wy moeten alle waterkens doorzwommen hebben en weten hoe ver en hoe hoog men met een stuk van vyf francs mag opkyken, op wat manier den eenen den anderen by het vuer kan zetten, hoe dat men de borzen kan snyden, hoe veel schelmeryen een mensch moet uittesteken om treflyk man te zyn, en daerby een man van vooruitgang? Zie daer hoe dat wy de beschaving begrypen? Is het dan te verwonderen dat wy beginnen te lachen, als wy den grooten Turk, met middelen zien opkomen, om een beschavingsken om Godswille! voort te brengen, zonder glans of grootheid, maer misschien een klein beetjen eerlyk: Of dat de moeite weerd is, O! groote Turk! van al de pyn die gy u gaet geven?

Regterlyke Kronyk.

Het Hof van Beroep heeft zaterdag lest, verschillige gewysden uitgesproken in de zaak der stad Gent tegen de onteigende grondbezitters langs den boulevard Frère-

Orban. De cyfers, welke door de regtbank van 1^{re} aenleg toegekend waren, en welke zeer verre boven de door de regering gemaekte schattingen gaen, zyn niet alleenlyk behouden, maer in hun geheel *nog vermeerderd met ongeveer honderd duizend francs*. Bravo! dat de regteren geene slaven zyn. Bravo! dat het regt geëerbiedigd worde. Bravo!

De vakatie-kamer van de regtbank van eersten aenleg van Gent, samengesteld uit de heeren Lelièvre, voorzitter, Vander Bruggen, regter, van Acker en Verraert, byregters, zal hare zittingen houden de 24 en 26 Augusty, 7, 9, 21 en 23 september, 5 en 7 oktober aenstaende.

De burgerlyke verhooren zullen beginnen ten half negen ure, en de korrekcionnelle verhooren ten negen des morgens.

De *Précurseur* van Antwerpen meldt, dat er bevel van wege den heer de Bavay, prokureur-generael te Brussel, is gekomen, om de gebroeders Hertogs voor de korrekcionnelle regtbank te dagvaerden voor enkel bankroet.

GENT, 27 JULY.

De generael der Burgerwacht, heeft de heer kapitein der artillery-civiek, eene formidabele pert gebaken. Dry dagen kamer-arrest! en waerom? Daer ligt het in. De heer Haus, zou wel willen wat *fire* gegeven hebben, met de gelegendheid der grooté kermis, maer hy moest de kanontjens hebben en de generael gaf er hem geen en praet op; zoo wel dat de kapitein, kwaed was; iets geheel en al nieuw. — De kapitein schreef dus een brief in de gazet, in wat gazet? Om te toonen dat hy, als hy kwaed was, dan maer eens lachte, en de generael stak er hem achter. 't is dat het wat serieus wordt. Drommels dry dagen kamer-arrest! En de pinte dan? Moet men zyne pint niet knappen? Dry dagen kamer-arrest! Er is stof in voor een vaudeville. Dat Van Peene het maer te weten komt!

Te beginnen van verleden donderdag, zal het konvooi dat uit Gent om 7-40 uren des avonds uit onze statie vertrekt, ook reizigers naer Dendermonde opnemen.

— Men verzoekt ons te melden, dat het lokaal en vergaderplaats der zang-maetschappy, het *Willensgenootschap*, thans gevestigd is, in den *Leeuw van Vlaenderen*, St. Margueritestraet, digt by de Akademie.

— De vergrootings-werken in de groote Statie gaen vlog vooruit, dagelyks worden er 60 wagens aerde ter plaets gebragt, benoodigd tot de grondverhooging. Deze werken worden gedaen onder het opzigt van den heer ingenieur Van Moere.

— Men schryft uit Oostacker: Zondag 28 dezér, om 3 ure namiddag, zal alhier op het gebucht Achtendries een feestval gegeven worden door de koormaetschappy de *Vriendschap*.

Reeds hebben zich verscheide maetschappyen uit Gent en omstreken laten inschryven.

Een yselyk ongeluk heeft deze week plaets gehad op den spoorweg des Lands van Waes. De machinist van den sneltrein, ten half dry uit Gent vertrokken, bemerkte in de rigting van Beirveide een voorwerp, dat langs het spoor lag; digter by genaderd, zag hy dat het een mensch was die daer zat, en gaf het sein met de stoomfuit. Maer de zittende man bewoog zich niet, in weêrwil eener herhaelde waarschuwing.

Te laet om den trein stil te houden, reed dezelve zoo stil mogelyk; reeds was de lokomotief voorby, zonder den man te raken, doch de houten optrede van het eerste rytuig trof hem en slingerde den rampzalige te midden het spoor, alwaer hy letterlyk verpletterd en in stukken gerukt is geworden. Het slagtoffer is een bareelwachter der baen. Men kan derhalve niets veronderstellen dan dat die ongelukkige door eene schielyke ontstentis getroffen, aldaer was neêrgezeten, of wel flauw en buiten kennis; zich langs het spoor had gezet.

De verongelukte bareelwachter was getuwd, doch zonder kinderen.

— Men meldt uit Loth, 20 july, aen een blad van Brugge: «Gisteren en eergisteren heeft een geheimzinnig voorval al de gemeenten dezer omstreken in rep en roer gebragt.

» By het delven van een stuk gronds om steenen te bakken, vonden de werklieden dry lyken in staet van verrotting. De justicie kwam ter plaets, en men verzekert dat er erge vermoedens wegen op een persoon der gemeente.

» Er heerscht eene grooté verslagenheid, en men hecht aen die gebeurtenis het verdwynen van verscheide personen, ook aanziet men als den uitslag van misdaden, delyken die aldaer sedert vele jaren uit de vaert worden opgehaeld.

— De korrekcionnelle regtbank van Brugge heeft zaterdag eene boerin van St. Michiels tot eene boet van *zeftig francen* veroordeeld, om hare melk mette veel water gedoopt te hebben.

BUITENLANDSCH NIEUWS.

FRANKRYK.

De *Courrier de Lyon* meldt dat de heer Bernard, opperhoofd eener werkzael van wevers te Lyons, by het doorsnuffelen van familiepapieren, een *Adres aen het Volk* heeft gevonden, door Charlotte Corday daegs voor hare aenhouding geschreven. Het is een der vyf of zes zeldzame schriften van Charlotte Corday's hand.

— Te Lyon hebben de timmerlieden geweigerd verder werk te doen, indien zy geene verhooging van loon ontvangen. Na eenige deliberationen tusssen eene kommissie van werklieden en eene van de bazen, hebben deze laetsten in eene verhooging van loon, toegestemd.

— Er zyn geene middelen die Napoleon III verwaerloost om het leger te streelen. Te Nijchy liggén er eenige kompanien voetvolk gekampeerd; voor de wacht des keizers; weinn, de soldaten hadden een bal ingerigt, waer hy naer toe is gegaen, en op zyn verzoek is er eene quadrille gedanst, die samengesteld was als volgt:

De keizer en mevrouw de Sonnay, echtgenoot van den kolonel der garde. — Een onder-officier en gravin Waleski, voor vis-à-vis van den keizer. — Een fourrier en mevrouw de la Bedoyère. — Een kaporaal en de gravin Letta. — Een soldaat en de gravin Lehon. — Een soldaat en miss Bouz, die Engeland in deze quadrille vertegenwoordigde.

De Patrie zegt dat die quadrille beter gegaan heeft dan in menig hofbal.

De Journal des Débats deelt een geval mede, waarop het blad byzonder de aandacht der geneeskundigen vestigt. Men weet, zoo leest men daarin, dat zich by iemand alle kenteekenen van de dood kunnen vertoonen, zonder dat hy nog inderdaad overleden is, hetwelk meermalen het verschrikkelijk gevolg heeft gehad, waarvan reeds het denkbeeld ons eene siddering door de leden jaagt. Er wordt dus aan de menscheit eene groote dienst bewezen door de uitvinding van een middel, om met volledige zekerheid te bepalen of de schyndood in eene wezenlyke dood is overgegaan.

Dit is nu wel te bepalen als men slechts weet of de hartkloppingen geheel hebben opgehouden, maar de tot nu aangewende middelen om dit te bepalen, hebben, in weerwil van de erkende vooringenomenheid der wetenschap, nog op verre na geene volledige zekerheid daeromtrent opgeleverd. Dr. Plouvier heeft evenwel dezer dagen, op grond van een aantal proefnemingen, een nieuw middel voorgesteld, hetwelk door de buitengewoone gevoeligheid van het daertoe te gebruiken werktuig, geheel voldoende wordt geacht.

Om narmelyk te zien of een persoon, by wie alle uiterlyke kenteekenen des doods zichtbaar zyn, inderdaad opgehouden heeft te leven, heeft men hem slechts eene lange, fyne naeld in het hart te steken, welke kunstbewerking bekend is onder den naam van *coupuncture*. Is de bedoelde persoon wezenlyk dood, dan blijft de naeld onbewegelyk, terwyl in het tegenovergestelde geval de minste beweging van het hart door isochronische trillingen, wordt aangewezen.

In het voorby gaen moeten wy hierby opmerken, dat de aanwending van dit middel tevens het beste bewys is ter wederlegging van het volksvoordeel, dat de minste wond die het hart raekt, altyd terstond doodelyk zou zyn.

Tevens wordt daerby berigt, dat er binnen kort op groote dieren nieuwe proeven zullen worden genomen, om de deugdelijkheid van het door den heer Plouvier aangeprezen middel nader te onderzoeken.

ITALIEN.

Men schryft uit Napels :

De toestand voor het goevernement wordt hier steeds erger. De troepen zyn ontoereikend, men wil de burgerwacht mobiel maken, doch zy weigert. Alle oogenblikken vergroot de opstand, en men mag zonder overdryving, zeggen dat hy algemeen is.

Ziet hier de depechen aan het goevernement gezonden :

Gaëta, 13 july. — Den verleden nacht hebben de roovers in de velden van Sora, Isola en Arpino de troepen aangevallen. Na een zeer hevige vuer, wyken de laetsten met verliezen.

13, 's avonds. — De roovers rukken vooruit naer San-Fleutorio, om de troepen, die naer San-Germanio afzakken den weg af te snyden. 4 kompagnien zyn te vergeefs van hier gezonden. De bergen zyn bezet door roovers die de wegen afscheiden, de troepen keeren terug naer Mola. De toestand is ontmoedigend.

Foggia, 13. — Een groot getal roovers te peerd en een 300-tal te voet, hebben zich in de pleinen van Lucera verschanst. Zy liggen regts Foggia, en versterken zich om die stad in te rukken. Wy hebben 2 stukken kanon, ruitery en voetvolk gezonden, de worsteling is hardnekkig, 80 mannen verlies. De roovers rukken vooruit.

Avellino, 13. — De troep is verpligt geweest de positie van Montefalcone te verlaten. De massas zyn grooter omdat vele boeren en burgerwachten der omliggende landen zich by hen gevoegd hebben.

Gatanzaro, 13. — De roovers bezetten Tiri; aengerand door de troep links en regts, zyn zy naer Sila gevlugt, waer er sterke afdeelingen der hunnen zyn. De troep is nog te Sila niet aangekomen. Telegrammen uit Reggio melden dat de gemeenten van Achter-Marine, betoogingen doen ten voordeele van Frans II.

Capua, 14. — Eene depeche uit Isernia meldt dat de roovers op Carsoli aenrukken. Allen dragen de bourbonsche kleeding. Zy zyn in groot getal.

ENGELAND.

Eene korrespondentie uit Londen spreekt van een zonderling plan van leening, hetwelk in de zuidelyke staten zou uitgevonden zyn, om aen die staten geldelyke middelen te verschaffen.

Het goevernement der zuidelyke staten verzamelt inschryvingen voor eene groote levering van katoen; de planters schryven hunne namen op de inschryvingslysten en verbinden zich eene zekere hoeveelheid van den tegenwoordig te veld staenden oogst ter beschikking van het goevernement te stellen, en op het tydstip der levering de betaling er van in schatkiestons te ontvangen. Op die wyze verhoopt het goevernement 500,000, of zelf een millioen balen katoen te bekomen : Het engelsch goevernement is bezig met het vaste land in Europa, eenen noodlottigen toer te spelen !

Het goevernement is voornemens dit katoen aen Europa ten verkoop aen te bieden met de verbintenis van zynent wege van het te leveren in de zuidelyke havens, welke zullen aangeduid worden, en op voorwaarde, voor Europa, dat het dit katoen in de gezegde havens zal betalen.

Daer het onwaarschynlyk is, dat Europa het katoen zal betalen, welk het niet veilig over zee kan vervoeren, en

dewyl het niet te veronderstellen is, dat de Vereenigde-Staten den blokus der zuidelyke havens zullen opheffen om het zuiden in het bezit te stellen van fondsen, om oorlog te kunnen voeren, heeft dit vernuftig middel van leening weinig kans van lukken. De tydingen, betrekkekyk den katoenen graenoogst in Amerika, zyn overigens gunstig.

— Het rustig dorp Eighton-Banks naby Gatteshhead, is dezer dagen in opschudding gebracht door de tyding eener dubbele moord, door eene moeder op hare kinderen begaen en gevolgd door zelfmoord.

Zekere Stoker, mynwerker, had een huisgezin, bestaende uit vrouw en vier kinderen, waarvan de oudste tien jaren en de jongste nauwelyks zes maanden bereikt hadden. Die lieden woonden in eene hut van Galloping Green, tusschen Eighton-Banks en Wreckenton. Zaterdag verliet de man het huis, om naer Newcastle ter markt te gaen, en liet zyne vrouw en kinderen te huis. Na den noon gingen de dry oudsten buiten om te spelen. Rond 2 ure ging de moeder het jongste dezer kinderen halen, een meisje van dry jaren, dat zy in huis bragt. Te huis gekomen zynde, sloot Mrs. Stoker de blinden, welke omstandigheid, niettegenstaende hare zonderlingheid niet opgemerkt werd; wel is waar waren het meerendeel der dorpsbewoners naer de markt van Newcastle gegaen. Niets van hetgeen binnen omging was bekend tot de terugkomst van den man, rond vier ure nanoen.

Als Stoker binnen kwam, vond hy zyne oudsten dochters op den drempel zitten, die hem zegden dat moeder de deur niet wilde openen. Stoker riep zyne vrouw, maar kreeg geen antwoord, dan zocht hy een middel om binnen te geraken. Een der vensters had eene houten ruit, die men opent om lucht te geven. Stoker rukte die open en stak er het oudste zynere meisjes door, om hare moeder te gaen roepen.

Byna aenstonds keerde het kind verschrikt terug, zeggende dat hare moeder en de kinderen met haar opgesloten, op het bed lagen, in hun bloed badende. Stoker deed zyn kind het venster openen trad binnen en vond inderdaad zyne vrouw en twee kinderen doodschnynende, in het bed liggen. Een breede wond in den hals toonde aen welke oorzaak de dood verwekt had. Stoker riep de geburen, en dezen haestten zich by den ongelukkigen mynwerker te komen. Een man liep naer Wheekenton om een geneesheer. Weldra waren de mannen der kunst ter plaetse. De lyken werden onderzocht, de kinderen waren dood, maar de vrouw nog niet, ofschoon haar toestand wanhopig was. Deze ongelukkige liet eenige onsaamenhangende woorden ontsnappen.

In antwoord op de vragen haers mans, verklaerde zy hare kinderen den hals afgesneden te hebben, als men haar vroeg hoe zy eene zoo schrikkekyk daed kon begaen, antwoordde zy van haar verstand geweest te zyn.

Als men de lyken der kinderen onderzocht, bevond men dat het scheermes met eene buitengewoone koelbloedigheid was gehanteerd. Dit scheermes had Stoker nog gebruikt. Echter had een der kinderen ongetwyfeld geworsteld, want het was gewond aen armen en beenen.

Niets had in vrouw Stoker's gedrag kunnen doen vermoeden dat zy zulke sombere ontwerpen koesterde; zy had zich altyd goede huisvrouw en goede moeder getoond. Zy stierf eenige uren na hare misdaed, in den ouderdom van 34 jaren. Die gebeurtenis heeft de dorpsbewoners zeer bedroefd, die veel genegenheid voor Stoker hebben, die uitmuntende werker der mynen van Springwell is.

CHINA.

Men schryft uit Tien-Tsin, 10 mei, aen den *Moniteur de l'Armée* :

« Een dezer laetste dagen hebben wy eenen brand gehad die, ware hy een dag vroeger uitgeborsten, schrikkekyke gevolgen zon kunnen gehad hebben. In den koer der battery van 12, gekazerneerd op den boord van den Pei-ho, stonden 36 artilleriewagens, geladen met kardoezen en opbitters, en verscheidene wagens met voetvolkskardoezen. Daer de battery van 12 op het punt is te vertrekken, deed men den 6 al die munitien scheep op eene jonk. Den volgenden nacht borst er vuer uit in de stallingen rondom dien koer. De schildwacht gaf het alarmsein; maar de brand, gevoed door strooi en roeden, zette zich snel uit, en de stalwachten, ylings ontwaakt, hadden nauwelyks den tyd om te vlugten. Een affuit dat in den koer gebleven was en andere materieel-voorwerpen geraekten zoo spoedig in brand, dat men geen tyd had ze weg te dragen. De peerden die in de brandende stallen stonden, kwamen om, en gedurende hunnen doodstryd werd hun gehennik verre gehoord. Een hunner geraekte door den vuermuur, liep brandend buiten en ging sterven in eene plaets met voeder, waer het byna het vuert zette.

« De kannoniërs hadden seffens de andere stallen geopend en de peerden losgemaakt die, zot van schrik by het zicht der vlammen, in galop door de straten van Tien-Tsin liepen. Ondertusschen was de noodtrom geslagen, en geheel de bezetting snelde toe, maar men vond gene eemers om water te halen. De jonk, met buskruid geladen, lag op ongeveer honderd meters van de brandplaets voor anker : er vielen gensters op het dek en men vreesde eene ontploffing. De wacht aen boord sneed de touwen af en men toogde de jonk verre van den brand. Ongelukkelyk raekte zy eene koord waeraen eemers hingen, die men den vorigen dag in 't water gehangen had om toe te trekken, en brak ze, zoodat men niets meer vond dat water kon inhouden. Als de chineesche pompiers kwamen was het vuer reeds aen de steenmuren en kon zich niet meer uithreiden.

« 's Anderendags, het puin wegruimende, vond men 22 peerden verbrand en 80 andere waren verdwenen; men heeft ze nog niet weêrgevonden.

« Een dag vroeger ware de gansche wyk door de obiters in brand gekomen, en er zouden talryke slagtoffers geweest zyn. Gelukkelyk zyn er niets dan stoffelyke verliezen.

« De oproerlingen winnen veld. Wy hebben eenigen tyd geleden een alarm gehad. Oproerlingen, schynt het die in eene naburige plaets 400 peerden waren gaen koopen, kwamen 's nachts naby een post tegen de Pei-ho, brug. De schildwacht, gewapende ruiters ziende, vuerde en gaf het alarm. Eene kompagnie grenadiers nam de wapens op en ging naer de ruiters, die weggelopen waren. Maer terwyl men ze in het vlak veld zocht waren zy langs verborgen wegen in stad geraekt, over de brug en door de stad getrokken. De mandaryn, hiervan onderrigt, zond ruitery ter hunner vervolging, die ze inhielden en naer het tartaersche leger, hier tegen aen gekampeerd, bragt. »

Raedsel n° 14.

Het ding, dat hier is neêrgeschreven,
Heeft wel dry steerten aen het lyf,
Om even lang, om even styf
Zyn gheel heeft nog een steert er neven,
Is vier. En schoon gy 't ieder dag.
Meermaels ja, voor den neus het zag.
Ik geef het u, voor 't minst, in zeven !

De oplossing van ons vorig raedsel, n° 13, is KERKHOF.

BURGERSTAND DER STAD GENT.

HUWELYKEN.

Van den 18 tot den 24 July.

Romaen de Meyere, 49 j. zonder beroep, Wetteren, met Therezia de Herde, 30 j. zond. ber., muinkkael.
Jan van Sulper, koopman te Brussel, met Octavia Mussche, zonder ber., wilderoosstraat.

Julius Strengs, 29 j. meubelmaker, akkergermstr. met Melania Tackels, 27 j. k'ermakstea bagatetr.

Nikolaes Feyerick, grondeigenaer, s. pietersnieuwstr. met Esther Verhaegen, zonder beroep, vlasmerkt.

Gu-tief Schumaecker, 28 j. leertouwer, ykstraat, met Maria Caesemaeker, 32 j. waschter, minneemersch.

Jan Eornelis, 33 j. hovenier, kortrykschestr. met Julia Verhenne, 29 j. fabriekwerkster, dok.

Lieven Fleyn, 22 j. wever, laurierstr. met Adelina Aelbrecht, 30 j. dagl. apostelstr.

Dolfien Uittendaghe, 20 j. schipper, te Everghem, met Anna Thielt, 19 j. naeister, koorleij.

Jozef Camus, 24 j. fabriekwerker, engelstr. met Livina Legros, 23 j. kantwerkster, st. Catharinastr.

Pieter Vallez, 29 j. cigarmaker, met Victoria van Gayt, 25 j. dienstm. beiden st. hubertstr.

Hyppoliet de Roos, 22 j. bloemist, koorbloemstr. met Mathilda Massart 21 j. strykster bylokevest.

August Kyckaert, 21 j. fabriekwerker, palingstr. met Maria Wyckaert, 19 j. fabriekw. s. pietersnieuwstr.

Felix Mertegonne, 36 j. dagl. voetweg, met hortencia Smulle, 19 j. fabr. nieuwe theresienstr.

Willem van den Eeden, 23 j. fabriekw. apostelstr. met Izabella Willem, 21 j. fabr. lievestr.

Jan Smids, 33 j. kopergieter, s. pietersplein, met Koleta de Buck, 26 j. dienstmeid, heuvelstr.

Karel Bekaert, 38 j. koetsier, st. pieterstr. met Julianna Coryen, 27 j. naeister, st. salvatorstr.

Pieter Verstrypen, 33 j. koetsier, hoogpoort, met Sofia Eeckhoutte, 33 j. keukenmeid, kalvermerkt.

August Alyn, 42 j. fabriekw. fabriekwerker, bagatetr. met Rozalia van Pottelberghe, 41 j. kantwerkster, coupuregang.

Jan de Sloovere, 52 j. huisschilder, met Maria van der Straten, 29 j. naeister, beiden ram.

Geboorten van den 19 tot den 26 July.

Van het mannelyk geslacht 43) Totaal 83.
Van het vrouwelyk geslacht 42)

Sterfgevallen van den 19 tot den 26 July.

Frans Deparmentier, 62 j. koophandelaer. korte penitentestraet.
Edward Gobert, 28 j. zonder beroep, veerdamstr.
Franciska Devogelaere, wed. Devreese, 79 j. byloke.
Lodewyk Montigny, 62 j. provinciale greffier, St-Pieters-nieuwstr.
Isabella Van Acker, 60 j. zonder ber., vrydagmerkt.
Clemens Vonck, 59 j. wever, ham.
Maria Crobeck, 14 j. zond. ber. rogierstr.
Serafien Damman, 68 j. daglooner, heuvelstr.
Paulina Van de putte, huisvr. Dagraeve, 23 j. kapelstr.
Rosalia Baeten, huisvr. Mattheuws, 21 j. pluimstr.
Isidoor de Noyette, 50 j. daglooner, lammerstr.
Pieter Poelman, 65 j. dagl. geuzenberg.
Pieter Haming, 60 j. dagl. roymen.
Paulina Jousse, 24 j. kantwerkster, oude vest.
Serafien Raman, wed. Panlinox, 60 j. nederschedstr.
Maria Elias, huisvr. Batail, 46 j. kortrykschestr.
Katharina Flux, huisvr. Walgraeve, 29 j. palingstr.
Mathilda Eggermont, 17 j. naeister, yperstr.
Joanna de Vogelaere, 71 j. wed. Byl, klein turkyen.
Palina Van der Linden wed. van Peetgen, 33 j. bylokevest.
Julianna Braecke, 21 j. dienstmeid, kortrykschestr.
Maria Vandamme, 87 j. wed. Vanden Bosch. et. antoniuskaci.
37 kinderen onder de 7 jaren.

REGERING VAN GENT.

MERKTEN.

Middenprys der granen op de Gentsche Merkten.

Per hektoliter	19 july.	26 july.
Witte tarwe	23 2 a — —	23 62 a — —
Rode id.	26 21 a — —	25 94 a — —
Rogge	14 18 a — —	15 92 a — —
Geerst	14 — a — —	11 57 a — —
Boekweit	16 — a — —	14 50 a — —
haver	10 83 a — —	10 87 a — —
Aerdappelen, 100 k.	— a — —	— a — —

BROODZETTING.

Van den 26 om in te gaen den 28 July.

1 Kilo brood enkel tarwe gebuild	fr. 0 42
1 Kilo brood enkel tarwe ongebuild.	» 0 34
1 Kilo rogge.	» 0 19

ANNONCES.

LUISTERLYKEN

KAMPSTRYD MET DE KRULBOL.

Op Zondag 4 Augusty 1861.

In den Estaminet het Keetje, in de Bellevuestraat, Akkergerm.

Alwaer genoemden Kampstryd zal plaets hebben voor eene malsche en lekkere HESP, wegende 8 kilos. Men zal betalen 60 centiemmen, voor een peloten van 2 mannen, des namiddags om 3 ure zal den Kampstryd beginnen.

Het 1 winnend Peloton, mag de Hesp of het geld nemen. Het overig geld zal voor tweede of derde Prys besteed worden.

Elk maakt het Rugtbaer.

BERIGT.

LOUIS DE RIDDER, Visscher, woonende St Lievenstraet, 214, laet het Pnblik weten : dat hy zich gelast met de Boodschappen van den heer RAYÉ, beroemden Geneesheer tot Vilvoorde, by Brussel; verders hy gelast zich ook met de Medikamenten van aldaer mede te brengen, alle 10 dagen. Hy beveelt zich in de gnnst van een ieder.

BERIGT.

CHARLES MEYFROOD, woonende in de St. Hubertstraat, n° 37, in het HERDERINNEKE, op het KALYJE, op St. Pieters, verwittigt het publiek dat by hem zullen te bekomen zyn alle soorten van VISCH, Gebakken en Ingelyden, alsook Beefsteaken.

F. BOGAERTS, Drukker, Pré-aux-Cleres, by het Groot Vleeschhuis.